

ΙΩΑΝΝΗΣ Ο ΒΑΠΤΙΣΤΗΣ

«Ίδε ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου»
(Ἰωάν. α' 29)

● ΜΗΝΙΑΙΟ ΟΡΘΟΔΟΞΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ●
Ἔργο ὁμωνύμου Συλλόγου
Χριστοκοπίδου 12, 105 54 - Ἀθήνα
www.ioannisvaptistis.gr

Τηλέφωνα:
2103212713 - 2103212107
e-mail: info@ioannisvaptistis.gr

● ΕΤΟΣ 62ο - ΤΕΥΧΟΣ 646 ●
● ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ 2019 ●

● «Ίδε ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου» (Ἰωάν. α' 29) ●

Ἄρνοῦμαι!

Ἔνας, μόνος αὐτός, ἀντιστάθηκε

Ἄν μέρωτήσετε νά πῶ μιά λέξι, πού συνοψίζεται ὁ ὅλος ἀγώνας τους καί ἡ ὁμολογία τῶν ἀγίων, θά σᾶς πῶ τή λέξι «ἀντίστασις». Τό νά λές ΟΧΙ, ὅταν ὅλοι λένε ΝΑΙ, αὐτό φανερώνει ἀντιστασιακό φρόνημα. Παραθέτουμε ἀπό τήν ἐφημερίδα «Καθημερινή» σχετικό κείμενο.

«Στίς 12 Μαρτίου 1938 ἡ στρατιά τοῦ ναζιστικοῦ χιτλερικοῦ στρατοῦ τῆς Γερμανίας ἰσοπεδώνει τήν Αὐστρία. Στίς 13 Μαρτίου ἀνακηρύσσεται ἡ προσάρτησις τῆς Αὐστρίας στή ναζιστική Γερμανία. Καί στίς 15 Μαρτίου ὁ Χίτλερ ἀπευθύνεται ἀπό τόν ἐξώστη τοῦ αὐτοκρατορικοῦ παλατιοῦ τῆς Αὐστρίας σέ ἑκατοντάδες χιλιάδες παραληροῦντες Αὐστριακοὺς!

Γιά νά νομιμοποιηθῆ ἡ προσάρτησις τῆς Αὐστρίας, ὠργανώθηκε στίς 10 Αὐγ. τοῦ 1938 δημοψήφισμα τοῦ Αὐστριακοῦ λαοῦ. Οἱ πάντες λύγισαν. Οἱ πάντες προσκύνησαν τό θηρίο τοῦ Ναζισμού. Ἱερεῖς, ἐπίσκοποι, δάσκαλοι, ἐπιχειρηματίες, σοσιαλδημοκράτες, ὅλοι καλοῦν τόν κόσμο νά ψηφίσουν ὑπέρ. Ἀποτέλεσμα: 99,85% ὑπέρ τῆς προσάρτησις!

Ὅλοι; Ναί ὅλοι! Ἐκτός ἀπό ἕνα. Σέ ἕνα χωριό τῆς Ἄνω Αὐστρίας, βρέθηκε ἀναπάντεχα μιά ἀρνητική ψήφος. Σ' ἕναν ἀγρότη ἀνήκε, στόν *Φράντς Γαιγκερστάϊτερ*. Δέν εἶναι πολιτικοποιημένος. Εἶναι ἀπλῶς πιστός χριστιανός. Τοποθετεῖ καθημερινά τόν ἑαυτό του καί τά ἔργα του ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ. Ἡ βαθεῖα πίστις του θά τόν ὀδηγήσῃ τό 1943 νά ἀρνηθῆ νά ὑπηρετήσῃ στό ναζιστικό στρατό... Τή στάσι του δέν τήν καταλαβαίνει κανεῖς ἀπολύτως, κληρικοί, συγχωριανοί, φίλοι, ἢ ἴδια ἡ γυναῖκα του, κανεῖς! Ὅλοι προσπαθοῦν νά τόν μεταπείσουν. Ἀντιστέκεται. Μένει ἀμετάπειστος. Θεωρεῖ, ὅτι ὑπάρχουν στιγμές στή ζωή, πού ζυγίζουσι αἰωνιότητα, πού εἶναι καλύτερα νά ὑπακούς στόν Θεό, παρά νά ἀκούς τούς ἀνθρώπους.

Ὁ Φράντς παίρνει τοῖς μετρητοῖς τὴν ἐντολή τῆς ἀγάπης γιὰ τὸν πλησίον καὶ δὲν παίξει μὲ τὴ μέλλουσα κρίσι καὶ τὴν αἰώνια ζωή. Τὸ στρατοδικεῖο τὸν καταδικάζει σὲ θάνατο καὶ ἡ ποινὴ ἐκτελεῖται μὲ γκιλοτίνα, στό Βερολίνο. Πεθαίνει ἀφοβα γιὰ τὴν πίστι του, μαρτυρεῖ ὡς χριστιανός, ὄχι ὡς πολιτικός ἀγωνιστής. Ἔχει τρία μικρά κορίτσια, τὸ μεγαλύτερο ἕξι χρόνων.

Μετά τὸ τέλος τοῦ πολέμου, ἡ Αὐστρία τιμᾷ ὡς ἥρωες τοὺς στρατιῶτες, πού γυρίζουν πίσω στὴν πατρίδα, ἀφοῦ ἔκαναν τό... πατριωτικὸ τους τάχα καθῆκον! Ποιὸ καθῆκον; Τὸ ὅτι πολέμησαν στό πλευρὸ τῶν Ναζί καὶ ἐναντίον τῆς ἐλευθερίας τῶν λαῶν τῆς γῆς. Οἱ προδότες, ἥρωες! Ὁ ἕνας, καίτοι νεκρός, τοὺς ἐνοχλεῖ. Ἡ συνειδήσις τους ταρασσεται. Πῶς, ἕνας αὐτός, ἀντιστάθηκε γιὰ τὴν πίστι τοῦ Χριστοῦ, καὶ ἑκατομμύρια αὐτοὶ προσκύνησαν τὸ θηρίο τοῦ Ναζισμού. Ἀκόμα καὶ ὁ στρατιωτικὸς ἱερέας τῆς Βιέννης, ὅταν ἔμαθε, ὅτι ὁ Πάπας Βενέδικτος ΙΣΤ' τὸ 2007 τὸν ἀνακήρυξε ἅγιο καὶ μάρτυρα, ἀντέδρασε! Ὁ ἕνας, ὁ ἥρωικός ἀντιστασιακός, καὶ ὡς μάρτυρας, ἐνωχλοῦσε τίς ἔνοχες συνειδήσεις.

Καὶ μεῖς ἔχουμε ἀντιστασιακοὺς

Παρόμοια παραδείγματα ἀντιστασιακῶν ἐν ὀνόματι τῆς χριστιανικῆς πίστεως καὶ μαρτυρίας ἔχουμε καὶ μεῖς στὸν τόπο μας.

- **Ἀντίστασις.** Θέμα πού προκαλεῖ καὶ ἀντιθέσεις. Ἐμεῖς μιλάμε γιὰ τοὺς ἀγνοὺς χριστιανούς, πού ἀντιστέκονται σὲ βάρβαρες δυνάμεις. Σέ χρόνια ξενικῆς κατοχῆς παρουσιάστηκαν χριστιανοὶ μὲ παλληκαρίσιο φρόνημα. Ἡ ἀντίστασις τοὺς στοίχισε. Ἔχυσαν τὸ αἷμα τους.

- Ὑπάρχουν καὶ οἱ ἄλλοι. Καμμιά ἀντιστασιακὴ δρᾶσι δὲν παρουσίασαν. Λούφα στά χρόνια, πού ὅλα «τάσκιαζε ἡ φοβέρα καὶ τὰ πλάκωνε ἡ σκλαβιά». Κι ὕστερα, σάν ἦρθε ἡ ξαστεριά τῆς λευτεριάς, παρίσταναν τοὺς ἀντιστασιακοὺς!

- **Καὶ ἡ τρίτη κατηγορία:** Εἶναι οἱ κάπηλοι. Καπηλεύονται τὴν ἀντίστασι.

Ἰωσήφ ὁ πάγκαλος

Ἄρνοῦμαι!... Τὸ ἥρωικό Ὅχι ἀκούστηκε στὴν Παλαιὰ Διαθήκη. Ἄπο ἕνα παλληκάρι καὶ ἀπὸ τὰ τρία παλληκάρια, τοὺς Τρεῖς Παῖδες. Ἄς δοῦμε τὸν πρῶτο.

Ἡ πρόκλησις μεγάλη, ἡ ἀντίστασις ἥρωική.

—*Θά κοιμηθῆς μαζί μου! Ἐλα, ὁμορφο παλληκάρι. Εἶμαι ἡ κυρά σου. Θά μοῦ τὸ κάνης τὸ χατήρι. Ἐλα! Κανεῖς δὲν μᾶς βλέπει. Λεῖπει τὸ ἀφεντικό σου καὶ ἄντρας μου, ὁ Πετεφρῆς.*

Ἀπάντησις ἀντιστασιακῆ. Ἡ ἀγνότητα ἀντιστέκεται στὸν αἰσχρο πειρασμό:

—*Ἄρνοῦμαι νά ὑποταχθῶ στίς ἀνώμαλες ὀρέξεις σου.*

—*Ἐλα! Σοῦ λέω. Θά μέ κάνης δικιά σου. Δὲν ἀντέχω... Ἐλα!*

—*Ἄρνοῦμαι! Τὸ ἀφεντικό καὶ ἄντρας σου, μοῦ εἶπε, ὅτι διαφεντεύω σέ ὅλα μέσα στό σπίτι. Τὸ προσέχω καὶ τὸ περιποιῶμαι. Ὅλα δῶ μέσα εἶναι δικά μου. Ἐσύ δὲν εἶσαι δικιά μου. Ὅχι! Αὐτὸ πού ἀπαιτεῖς, δὲν θά γίνη ποτέ.*

—*Ἀνόητε! Σοῦ δίνεται μιὰ τέτοια εὐκαιρία καὶ τὴν χάνεις.* (Καὶ ὄλο τὸν πλησιάζει προκλητικὰ νά τὸν σαγηνεύσῃ μὲ τὰ γυναικεῖα κάλλη της).

—*Ἄρνοῦμαι! Δὲν πρόκειται νά γίνη αὐτό πού ζητᾶς. Κάποιος μὲ βλέπει καὶ δὲν μ' ἀφήνει. Πῶς νά κάνω αὐτό τὸ ἁμαρτωλό πού ζητᾶς καὶ νά ἁμαρτήσω κάτω ἀπὸ τὰ μάτια τοῦ Θεοῦ μου; (Γεν. 39,39). Ἄρνοῦμαι. Ὅχι, ποτέ δὲν θά γίνη ὅ,τι ζητᾶς.*

—*Γιατί μοῦ ἀρνεῖσαι, φώναξε ἡ λυσασμένη γυναίκα. Καὶ τὸν ἄρπαξε ἀπὸ τὸ χιτῶνα νά τὸν ρίξη στὴν ἁμαρτία μὲ τὴ βία.*

—*Ἄρνοῦμαι! φωνάζει τρέχοντας τὸ ἥρωικό παλληκάρι. Κράτα σύ τὰ ροῦχα μου κι ἐγὼ τὴν ὁμορφιά μου, τὴ στολὴ τῆς ψυχῆς μου....*

...Τρέχει ακόμα ο Ίωσήφ, αρχηγός τῆς στρατιᾶς ὄλων τῶν πραγματικῶν ἀντιστασιακῶν, ὄλων ἐκείνων, πού γιά τό θέλημα τοῦ Θεοῦ ἀντιστέκονται, ὄλων ἐκείνων, πού δέν λυγίζουν στήν ὅποιαδήποτε μορφῆ βίας.

Οἱ Τρεῖς Παῖδες

Ἄς δοῦμε τώρα καί τούς τρεῖς Παῖδες.

Ὁ Ναβουχοδονόσορ ἔκανε «εἰκόνα χρυσή» ἄγαλμα τεράστιο γιά τόν ἑαυτό του. Τό ἔστησε στήν πεδιάδα Δειρά. Καί πρόσταξε:

—Ὅλοι θά τό προσκυνήσετε, μόλις ἀκουστοῦν οἱ σάλπιγγες, τά τύμπανα καί ὅλα τά ὄργανα τῶν μουσικῶν! Ὅποιος τολμήσῃ νά μή προσκυνήσῃ, θά τόν ρίξω στό καμίνι τῆς φωτιᾶς, νά καῆ ζωντανός.

- Σαλπίζουν οἱ σάλπιγγες κι ὅλα τά μουσικά ὄργανα!

—Μπρός! Ὅλοι προσκυνήστε.

- Ἐπεσαν ὅλοι. Μέσα στίς χιλιάδες τῶν δούλων, νά τρεῖς ἐλεύθεροι, ἀντιστασιακοί. Ὅρθοί σάν κυπαρίσσια! Οἱ τρεῖς Παῖδες ἀπό τήν Ἰουδαία, Σεδράχ, Μισάχ, Ἀβδναγώ (Ἀνανίας, Ἀζαρίας, Μισαήλ).

—Ἀρνούμεθα νά προσκυνήσουμε τό εἶδωλο ἐνός ἀνθρώπου, τοῦ βασιλιᾶ.

Τά ἀνθρωπάρια σπεύδουν νά κολακεύσουν τό θηρίο καί νά καταδώσουν τούς ἥρωες.

—Νά μοῦ τούς φέρετε ἐδῶ, προστάζει!...

- Καί σάν ἐμφανίστηκαν μπροστά του οἱ τρεῖς νέοι τοῦ Θεοῦ, ἄκουσαν τό βασιλιά νά τούς λέη:

—Γιά ἀκοῦστε με καλά: Μιά εὐκαιρία ἀκόμα ἔχετε. Ἄν δέ προσκυνήσετε αὐτή τή στιγμή, θά ριχτήτε στό καμίνι τῆς φωτιᾶς πού φλογίζεται (οἱ φλόγες του ἀνέβαιναν σαράντα μέτρα, κι ἀπό μακριά ὅποιος πλησίαζε, καιγόταν!)

—Ἀρνούμεθα! Μάθε το καλά, βασιλιά, ὅτι τούς θεούς σου δέν τούς λατρεύουμε καί τήν εἰκόνα, τό ἄγαλμα, πού ἔστησες δέν τό προσκυνᾶμε!

—Ἀρνούμεθα νά ὑποταχθοῦμε στίς ἐξωφρενικές διαταγές τοῦ κόσμου.

—Ἀρνούμεθα νά σέ κάνουμε θεό. Μάθε το καλά, βασιλιά, ὅτι ὑπάρχει ὁ Θεός ἡμῶν ἐν οὐρανοῖς. Αὐτόν καί μόνο λατρεύουμε. Καί αὐτός εἶναι δυνατός νά μᾶς σώσῃ ἀπό τό καμίνι τῆς φωτιᾶς καί ἀπό τά χέρια σου...

Δεμένους τούς σέρνουν στό καμίνι.

—Ποιός Θεός θά σᾶς σώσῃ; τούς λέει στό τέλος ὁ Ναβουχοδονόσορ. Καί τούς εἰρωνεύεται...

—Ὅ,τι κι ἂν λές, βασιλιά, ἐμεῖς ἀρνούμεθα νά προσκυνήσουμε τό εἶδωλό σου!

Τό πῶς ἔσωσε ὁ Θεός τούς Τρεῖς Παῖδες εἶναι γνωστό. Τό πῶς μετέτρεψε τή φωτιά σέ δροσοβόλο αὔρα κι αὐτό εἶναι γνωστό...

Ἀντίστασις!

Παρόμοια εἶναι ἡ ἀντίστασις τῶν μαρτύρων τῆς πίστεώς μας:

- Ἀρνοῦμαι νά προσκυνήσω τά εἶδωλα!

- Ἀρνοῦμαι νά ἀρνηθῶ τό Χριστό, τόν ἀληθινό Θεό.

Παρόμοια ἡ ἀντίστασις τῶν πιστῶν κάθε ἐποχῆς, καί σήμερα:

- Ὅχι, δέν προσκυνᾶμε ψεύτικους θεούς.

- Ὅχι, δέν κάμπτομε τή σποινδυλική στήλη μπροστά σέ θεοποιημένα ἀνθρωπάρια.

- Ὅχι, δέν δεχόμαστε νά γίνουμε δούλοι ἀνθρωπίνων συστημάτων.

- Ὅχι, δέν δεχόμαστε νά ὑποταχθοῦμε στά «στοιχεῖα τοῦ κόσμου».

- Ὅχι! δέν θέλουμε νά ἀκολουθήσουμε τό ἀνώνυμο πλῆθος καί νά γίνουμε ἓνα ἄβουλο νούμερο μιᾶς ἀπρόσωπης μάζας.

- Ὅχι, δέν δεχόμαστε τή διαστροφή τῆς ἠθικῆς καί τή διαστρέβλωσι τῆς ἱστορίας. Κι ἂν λίγοι μείνουμε στήν ἱστορική ἀλήθεια, αὐτοί οἱ λίγοι θά παραμείνουν ἐδραιωμένοι, ἀμετακίνητοι.

- Ὅχι, δέν θέλουμε νά κάνουμε ὅ,τι

κάνουν οι πολλοί. Ἄρνούμεθα νά πιθηκίζουμε καί νά ἀντιγράψουμε τούς ἄλλους.

• Ὁχι, δέν θά ἀκολουθοῦμε τή μόδα καί τό συρμό τοῦ κόσμου. Ὁ ὁδοστρωτήρας, πού λέγεται γνώμη τοῦ κόσμου, δέν θά μᾶς ἰσοπεδώσει.

• Ὁχι!...

Πάλη τοῦ Παύλου

Ἄντίστασις σημαίνει νά στέκουμε ἀσάλευτοι στό κῦμα τῆς ἐκκοσμικεύσεως. Νά πηγαίνουμε κόντρα στό ρεῦμα. Νά βρισκώμαστε στή θάλασσα τοῦ κόσμου ὡς βράχοι. Νά ἀντιμετωπίζουμε τούς ἀνέμους τῆς διαφθορᾶς ὡς δένδρα βαθειά ριζωμένα σέ αἰώνιες καί ἀναντικατάστατες ἀξίες.

• Ἄντίστασις σημαίνει ἡ θέλησίς μας νά μήν ὑποτάσσεται στήν ὀρμή τοῦ κακοῦ, πού ὑπάρχει καί μέσα μας. Ποιός δέν ἔχει ζήσει τήν τρομερή πάλη, πού γίνεται στό ρίγκ τοῦ ψυχικοῦ του κόσμου; Ποιός δέν αἰσθάνεται τή σκληρή μάχη, γιά τήν ὁποία μιλάει ὁ ἀπόστολος Παῦλος στήν πρὸς Ῥωμαίους ἐπιστολή; «*Οὐ γάρ ὁ θέλω τοῦτο πράσσω, ἀλλ' ὁ μισῶ τοῦτο ποιῶ... Οὐ γάρ ὁ θέλω ποιῶ ἀγαθόν, ἀλλ' ὁ οὐ θέλω κακόν τοῦτο πράσσω... Βλέπω ἕτερον νόμον ἐν τοῖς μέλεσί μου ἀντιστρατευόμενον τῷ νόμῳ τοῦ νοός μου καί αἰχμαλωτίζοντά με ἐν τῷ νόμῳ τῆς ἀμαρτίας τῷ ὄντι ἐν τοῖς μέλεσί μου... Εὐχαριστῶ τῷ Θεῷ διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ*» (ζ' 15-25).

• Ἄντίστασις σημαίνει ἀτσαλένια θέλησις. Καί εἶναι ἀτσαλένια ἡ θέλησις, ὅταν ταυτίζεται μέ τό θέλημα τοῦ Θεοῦ.

• Ἄντιστασιακός εἶναι ὁ γιατρός, πού τοῦ λένε νά κάνη ἔκτρωσι καί λέει ΟΧΙ, προτιμῶ νά χάσω τή δουλειά μου. Φόνο δέν κάνω!

• Ἄντιστασιακοί εἶναι ὁ πατέρας καί ἡ μητέρα τῆς μικρῆς, πού γεννήθηκε χωρίς βασικά μέλη τοῦ σώματός της! «*Ἄν δέν κάνουμε τώρα κιόλας ἔκτρωσι - λέει μέ ἀπάθεια ὁ γιατρός- τό παιδί δέν*

θά γεννηθῆ ἀπλῶς μέ προβλήματα ὑγείας, ἀλλά θά γεννηθῆ χωρίς χεράκια καί ποδαράκια»!

—*Τή γνώμη σου τήν εἶπες, γιατρέ. Ἐμεῖς ἀρνούμαστε νά κάνουμε ἔκτρωσι. Καί ἀρνούμαστε νά κάνουμε ἔκτρωσι, γιατί ἀρνούμαστε νά κάνουμε φόνο. Καί ἀρνούμαστε νά κάνουμε φόνο, γιατί ἀρνούμαστε νά μήν ἀγαπᾶμε. Καί γιά κάτι ἀκόμα, πού ἐσύ, γιατρέ, ἴσως τό εἰρωνευθῆς, γιατί ἀγαπᾶμε τόν Θεό καί φοβόμαστε τήν αἰώνια κόλασι...*

Καί ἀρνήθηκαν. Καί ἀντιστάθηκαν ὄχι μόνο στό γιατρό, ἀλλά καί σέ τούς συγγενεῖς, πού τούς πίεζαν. Ἄντιστάθηκαν στή λογική, στήν ψυχρή λογική, πού τούς ταλαιπώρησε ἀρκετά. «*Φύγε, λογισμέ! Φόνο δέν κάνουμε*». Ἄντιστάθηκαν στή ζάλη τῶν λογισμῶν, γιά τό πῶς θά ἔχουν ἓνα παιδί χωρίς χέρια καί χωρίς πόδια... Ἄντιστάθηκαν. Καί τό κοριτσάκι γεννήθηκε. Σήμερα πηγαίνει στίς πρῶτες τάξεις τοῦ δημοτικοῦ. Προβλήματα βεβαίως ἔχει, μά καί τή ζωή πού τῆς χάρισαν οἱ γονεῖς καί ὁ Θεός, καί αὐτή τήν ἔχει. Τό παιδί, ἄγγελος. Οἱ γονεῖς, ἥρωες, ἀντιστασιακοί!

• Ἄντιστασιακός εἶναι ὁ νέος, πού στήν παρέα του, ὅπου μεταξύ σαχλαμάρας καί χαβαλέ περιγράφουν τά σεξουαλικά τους κατορθώματα, αὐτός σηκώνεται μέ θάρρος καί κοφτά τούς ἀπαντᾷ:

—*Ἄρνούμαι νά σᾶς παρακολουθήσω. Φεύγω. Δέν συμφωνῶ μέ τό χυδαῖο ἐπίπεδό σας.*

• Ἄντιστασιακό εἶναι τό ζευγάρι, πού γνωρίστηκαν καί πᾶνε γιά γάμο, καί μύριοι πειρασμοί τούς σπρώχνουν γιά σχέσεις προγαμιαῖες, καί ἐκεῖνοι ἀντιστέκονται.

—*Ἄρνούμαι, λέει ὁ νέος, νά πειράξω τήν κοπέλλα. Δέν μοῦ ἀνήκει ἀκόμα.*

—*Ἄρνούμαι, λέει ἡ νέα, νά ἐκθέσω τό σῶμα μου στήν πρᾶξι, πού θά μοῦ κλέψῃ τήν παρθενία.*

Ἄντίστασις ἐνός Ἀρχιεπισκόπου

Τοῦ πιστοῦ ἡ ἀντίστασις. Μία ἄρνη-

σις, πού ισοδυναμεί με την πιο δυνατή θέσι.

—'Αρνούμαι να χαθῶ, γιατί σταυρώθηκες για να σωθῶ!

•'Οχι στον ἄθεο κόσμο. Ναι, στο εὐαγγέλιο του Ἰησοῦ Χριστοῦ.

•'Αλλά ἀρνούμαι καὶ τὴ νόθευσι τοῦ εὐαγγελίου. •'Οχι στὰ «ἕτερα», στὰ ἄλλα, εὐαγγέλια. Ναι, στο εὐαγγέλιο τῆς σωτηρίας. •'Οχι στους ἀγύρτες καὶ ἀπατεῶνες τῆς θρησκείας. Ναι στὴ γνήσια πατερικὴ διδασκαλία. •'Οχι στὴ θρησκεία, Ναι στὴν Ἐκκλησία τοῦ Σταυροῦ καὶ τῆς Ἀναστάσεως.

•'Ας τελειώσουμε με ἓνα παπᾶ δικό μας ἀντιστασιακό. •'Οχι ἀπλῶς παπᾶ, ἐπίσκοπο, ἀρχιεπίσκοπο. Πρόκειται γιὰ τὸν σοφὸ καὶ ἥρωικό ἀρχιεπίσκοπο Χρῦσανθο. Μάρτιος τοῦ 1941. Οἱ Γερμανοὶ κατεβαίνουν. Ἡ Ἑλλάδα ὑπὸ τὴ μπότα τους. Τό ΟΧΙ! τὸ εἶχε πει ὁ λαὸς με τὸν κυβερνήτη του Ἰωάννη Μεταξᾶ στὶς 28 Ὀκτ. 1940.

Τώρα ὁ Ἀρχιεπίσκοπος λέει τὰ δικὰ του ΟΧΙ, τὰ ΟΧΙ τοῦ Ἑλληνα Ἱεράρχη.

•'Οχι! Ἀρνούμαι! Ὄταν τὸν εἰδοποίησαν, ὅτι οἱ πρῶτες ὀρδές τῶν βαρβάρων πλησιάζουν στοὺς Ἀμπελοκήπους, τὸν παρακαλοῦν νὰ παραβρεθῆ, νὰ ὑποδεχθῆ τοὺς ἐχθροὺς καὶ νὰ συνυπογράψῃ τὴν παράδοσι τῆς πόλεως τῶν Ἀθηνῶν:

—'Οχι! Ἀρνούμαι! «Ἐνας Ἑλληνας Ἱεράρχης δέν παραδίδει πόλεις στὸν ἐχθρό. Καθῆκον ἔχει νὰ ἐργασθῆ γιὰ τὴν ἀπελευθέρωσί της».

•'Οχι! Ἀρνούμαι! Ὄταν τὴν ἐπομένη τὰ στρατεύματα κατοχῆς καὶ ψωφοδεεῖς Ἕλληνες τὸν εἰδοποιοῦν νὰ πάῃ στὴ Μητρόπολι γιὰ τὴ Δοξολογία τῆς νίκης τῶν Ναζί, ὁ ἥρωικός Ἱεράρχης ἀπάντησε:

—'Οχι! Ἀρνούμαι! «Ὁ Ἑλληνας Ὁρθόδοξος Ἀρχιεπίσκοπος δέν ἔχει θέσι σὲ δοξολογία ἐπὶ τῇ ὑποδουλώσει τῆς πατρίδος του».

•'Οχι! Ἀρνούμαι! Μετὰ ἀπὸ λίγες ἡμέρες τὸν ἐπισκέπτεται ὁ Γερμανὸς διοικητὴς νὰ τὸν καλέσῃ νὰ ὀρκίσῃ τὴν Κυβέρνησι τῶν δοσιλόγων. Συνοφρυώ-

θηκε ὁ εὐθυτενὴς Ἀρχιεπίσκοπος καὶ ἀπάντησε στὰ Γερμανικά:

—'Οχι! Ἀρνούμαι! «Ἀρνούμαι νὰ ὀρκίσω κυβέρνησι προβληθεῖσα ἀπὸ τὸν ἐχθρό».

Καὶ κατέληξε: «Προτιμῶ ἱπτάμενος ἀετὸς νὰ πέσω, παρά ἔρπων νὰ ζήσω».

•'Ὀλους μᾶς ἔπλασε ὁ Θεὸς γιὰ αὐτούς. •'Οχι νὰ συρῶμεθα καὶ νὰ παρασυρῶμεθα. Νὰ κοιτᾶμε ψηλά καὶ νὰ πετᾶμε. Ἀρνούμαι νὰ κολλήσω στὴ γῆ. Ποθῶ τοὺς οὐρανοὺς!

Ἀρχιμ. Δανιὴλ Γ. Ἀεράκης

Νέα ἔκδοσις

Ἀρχιμ. ΔΑΝΙΗΛ Γ. ΑΕΡΑΚΗ
ἱεροκέρυκος

ΕΡΜΗΝΕΙΑ
ΣΤΟ ΚΑΤΑ ΜΑΡΚΟΝ
ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ

Ἔργασια πρὸς οἰκοδομὴν

ΕΚΔΟΣΕΙΣ «ΒΑΠΤΙΣΤΗΣ»

Κυκλοφορεῖ σὲ μεγάλο καὶ καλλιτεχνικό τόμο τὸ κατὰ Μᾶρκον εὐαγγέλιο. Πρόκειται γιὰ ἔρμηνεῖα τοῦ δευτέρου εὐαγγελίου πρὸς οἰκοδομὴν.

Κατάλληλο γιὰ κηρύγματα καὶ ἀγιογραφικούς κύκλους

Σελ. 584. Τιμᾶται 20 εὐρώ.

Τηλ.: 2103212713-2109765440.

Ἐκλινε κεφαλὴν

Θεοφάνεια-6 Ἰανουαρίου

Ἡ φωνή τοῦ Πατέρα

Τό νά ρωτᾶς ἀθέους καί ἀσεβεῖς νά ποῦν τή γνώμη τους γιά τό Χριστό, εἶναι σάν νά ρωτᾶς τόν ἀσπάλακα, τόν τυφλοπόντικα, νά πῆ τή γνώμη του γιά τόν ἥλιο!

Ἄπ' τῆς κρίσεως καί τῆς γνώμης τῶν ἀνθρώπων. Ἐχει τή σφραγίδα τοῦ Θεοῦ Πατέρα. Ἐχει τή ἐπισήμανσι τοῦ Οὐρανοῦ.

Φωνή ἀκούστηκε κατά τή Βάπτισι, ἡ φωνή τοῦ Θεοῦ Πατρός, πού ἀναγνωρίζει τόν Υἱό Του: «Οὗτός ἐστιν ὁ Υἱός μου ὁ ἀγαπητός, ἐν ᾧ εὐδόκησα».

- Περιττεύει νά ρωτᾶμε γιά Σένα, Χριστέ, τούς ἄσχετους. «Τοῦ γάρ Γεννήτορος ἡ φωνή προσεμαρτύρει σοι» (ἀπολυτίκιο ἑορτῆς).

Δουλικό βάπτισμα

Περίλαμπρο τό γεγονός τῶν Θεοφανείων.

Ἀποκαλυπτικό.

- Μοναδικό.
- Θαυμαστές οἱ θεολογικές του προεκτάσεις, ἀλλά καί οἱ ἀνθρώπινες του διαστάσεις, ὅπως ἡ ταπείνωσις τοῦ Χριστοῦ καί ἡ συγκατάβασις Του.

Ἄπ' τῶν στάδια τῆς ἐπί γῆς παρουσίας του εἶναι δείγματα ἄκρας συγκατάβασεως. Ὁ Θεός ὄχι ἀπλῶς κατεβαίνει ἀπ' τόν οὐρανό στή γῆ, ἀλλά συγκατα-

βαίνει. Θά μπορούσε, δηλαδή, νά κατεβῆ, ἀλλά μέ θεϊκή λάμψι καί μέ ὑπερφυσική ὄψι καί παρουσία. Αὐτό θάταν μία κατάβασις.

- Ὁ Χριστός δέν κάνει ἀπλῶς κατάβασι. Ἐνεργεῖ συγκατάβασι. Κατεβαίνει στίς ἀνθρώπινες διαστάσεις, καί κάνει ἐνέργειες καί πράξεις ταπεινές.

- Σάν δοῦλος συμπεριφέρεται, γιά νά κάνη ἐλεύθερο τόν ἄνθρωπο, ποῦταν δοῦλος.

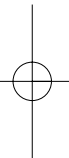
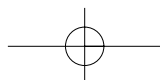
- Δουλικό καί τό βάπτισμα πού παίρνει. «Ὡς ἄνθρωπος ἐν ποταμῷ ἤλθες, Χριστέ βασιλεῦ. Καί δουλικό βάπτισμα λαβεῖν σπεύδεις, ἀγαθέ, ὑπό τῶν τοῦ Προδρόμου χειρῶν» (ιδιόμελο ἀ' ὥρας παραμονῆς Θεοφανείων).

Οἱ δοῦλοι σκύβουν συνήθως τό κεφάλι μπροστά στόν κύριό τους.

Ἄπ' τῆς σκύβει τό κεφάλι μπροστά στόν Ἰωάννη. Εἶναι ὁ Κύριος τῶν κυριευόνων τοῦ κόσμου (Α' Τιμ. στί 15), ὁ «Δεσπότης τῶν ἀπάντων». Καί ὅμως σκύβει τό κεφάλι σ' ἕναν ἄνθρωπο.

- Ὁ Ἰωάννης, ξέροντας ποιός εἶναι ὁ Χριστός, ἀντιδρᾷ μπρός στήν ἀπαίτησι τοῦ Ἰησοῦ. «Ἐγώ χρεῖαν ἔχω ὑπό σοῦ βαπτισθῆναι καί σύ ἔρχη πρός μέ; (Ματθ. γ' 14). Ἀδύνατον αὐτό.

Ἐγώ εἶμαι λυχνάρι. Ἐσύ εἶσαι τό Φῶς. Ἐγώ εἶμαι ὁ δοῦλος· ἐσύ εἶσαι ὁ Κύριος. Πῶς θά γίνη αὐτό; «Πῶς φωτίσει ὁ λύχνος τό Φῶς; Πῶς χειροθετήσῃ ὁ δοῦλος τόν Δεσπότην; Ἀγίασον ἐμέ καί τά ὕδατα, Σωτήρ, ὁ αἵρων τοῦ κόσμου τήν ἁμαρτίαν» (δοξαστικό ἀ' ὥρας παραμονῆς Θεοφανείων).

• Τελικά ὁ Ἰωάννης ὑποτάσσεται καί προβαίνει στό βάπτισμα. Ἡ ψυχὴ του σκιρτᾷ πού βλέπει τόν Κύριο, μά τό χέρι του τρέμει, πού ἐγγίζει τήν «κορυφήν τοῦ Δεσπότη» (καί νῦν ὄρθρου ἑορτῆς). «Χαίρει τῇ ψυχῇ καί τρέμει τῇ χειρὶ» (ἔσπερινός ἑορτῆς). Κάτι πού συμβαίνει καί μέ τή θεία Κοινωνία. Χαίρεις καί τρέμεις συγχρόνως.

«Ἐκλινε...»

Ἐκλινε τό κεφάλι.

Ταπεινές κλίσεις ἔχει καί ἄλλες ἡ ζωὴ τοῦ Χριστοῦ.

• Εἶναι Ἐκεῖνος, πού «ἐκλινεν οὐρανοὺς καί κατέβη» (Ψάλμ. ιζ' 9). Ταπεινώνεται ὁ οὐρανός μπροστά στή γῆ.

• Ἐκεῖνος, πού ἐκλινε καί ἔγειρε μέσα σέ μιὰ φτωχική φάτνη (Λουκ. β' 7).

• Ἐκεῖνος, πού ἐκλινε τά γόνατα καί ἔπλυε τά πόδια τῶν Μαθητῶν (Ἰω. ιγ' 5).

• Ἐκεῖνος, πού ἐκλινε τό κεφάλι πάνω στό Σταυρό. «Καί κλίνας τήν κεφαλὴν παρέδωκε τό πνεῦμα» (Ἰωάν. ιθ' 30).

• Αὐτός τώρα ἐκλινε ταπεινά τό κεφάλι στόν Ἰωάννη. «Κλίνει κορυφήν ὁ κλίνας οὐρανοὺς» (ιδιόμελο ἔσπερινοῦ).

Γιατί;

• Πέρα ἀπ' τό ὑπόδειγμα ταπεινώσεως (Ἰωάν. ιγ' 15), πού ἤθελε νά μᾶς ἀφήσει, τό ἔκανε καί γιά ἄλλους λόγους.

• Ὁ ἕνας ἀναφέρεται στήν εὐχὴ τοῦ Ἀγιασμοῦ: «Κλῖνον, Κύριε, τό οὖς σου καί ἐπάκουσον ἡμῶν ὁ ἐν Ἰορδάνη βαπτισθῆναι καταδεξάμενος...». Ἐσκυψε νά μᾶς ἀκούσει, ν' ἀφουγκραστῇ τόν ἀνθρώπινο πόνο. Ὁ Χριστός μᾶς ἀκούει. Ἀκούει τήν παράκλησί μας. Ἀρκεῖ ἐμεῖς ν' ἀκοῦμε καί νά ὑπακοῦμε σ' Αὐτόν. «Αὐτοῦ ἀκούετε»! Εἶναι ἡ μόνη παραγγελία τοῦ οὐρανοῦ Πατέρα.

• Ἐσκυψε, γιά ν' ἀγιάσει τά ὕδατα καί ὀλόκληρη τήν ἄψυχο φύσι. Ἐχει ὑποστῆ καί ἡ ὕλική κτίσις τίς συνέπειες τῆς ἁμαρτίας. Κι ἔρχεται ὁ Χριστός ὡς Λυτρωτής ὄλου τοῦ κόσμου. Λυτρώνει τόν ἄνθρωπο, ἀλλ' ἀγιάζει κι ὅλη τή φύσι.

«Σήμερον τῶν ὑδάτων ἀγιάζεται ἡ φύσις» (ιδιόμελο ἀ' ὥρας παραμονῆς Θεοφανείων).

• Ἐσκυψε ὁ Χριστός μέσα στόν Ἰορδάνη. Κι ὁ Ἰορδάνης ἀλλάζει πορεία. «Ἡ θάλασσα εἶδε καί ἔφυγεν, ὁ Ἰορδάνης ἐστράφη εἰς τά ὀπίσω».

Ν' ἀλλάξει τόν ροῦν τοῦ κόσμου

Ὁ Χριστός ἦρθε καί ἀλλάξε τόν ροῦν τῆς ἱστορίας. Τό ποτάμι τῆς ζωῆς κυλοῦσε καταστρεπτικά. Ἐτρεχε πρὸς τό θάνατο. Ὁ παντοδύναμος Ἰησοῦς ἔρχεται κι ἀλλάζει τή ροὴ τοῦ ποταμοῦ. Τό ποτάμι κυλᾷ πλέον εὐεργετικά. Δέν ἰσχύει γιά τό ἀνθρώπινο πέρασμα τό «Τά πάντα ρεῖ καί οὐδέν μένει. Εἶναι πέρασμα πασχάλιο. Ἡ ζωὴ καταλήγει στήν αἰωνιότητα τοῦ Θεοῦ.

Μόνο ὁ Χριστός μπορεῖ ν' ἀλλάξει τή ροὴ τοῦ κόσμου.

• Ρεύματα ἰδεολογικά, φιλοσοφικά, θρησκευτικά, ὑλιστικά, ἔχουν εἰσορμησεῖ στή σύγχρονη κίνησι.

• Χείμαρρος κατακλυσμιαῖος τό κακό. Ποῖός μπορεῖ νά τό σταματήσει; Μόνο ὁ Χριστός.

• Ἀλλά καί ἡ προσωπική ζωὴ δέν κυλάει σωστά. Ποῖός μπορεῖ νά κἀνη τή σωτηριώδη στροφή; Μόνο ὁ Χριστός.

—Ἐλα, Κύριε, ἀγίασέ μας, Σὺ πού ἀγίασες τά ὕδατα.

Φώτισέ μας, Σὺ πού φωτίζεις τά σύμπαντα. Φώτισέ μας μέ τό φῶς τῆς θεογνωσίας.

Νά σέ γνωρίσουμε.

Νά σέ πιστέψουμε.

Νά σέ ζήσουμε.

Τόμοι τοῦ «Βαπτιστοῦ»

Κυκλοφόρησε ὁ τόμος τοῦ «Βαπτιστοῦ» τοῦ 2018. Δεμένος. Τιμᾶται 12 εὐρώ.

Διατίθενται μέ τήν ἴδια τιμὴ Τόμοι καί προηγουμένων ἐτῶν.

Τηλέφ.: 2103212713 καί 2109765440.

ΠΡΟΣΧΩΜΕΝ

Ὁ Χρυσόστομος γιά τό Ναό (2)

Συνεχίζουμε ἐπισημάνσεις τοῦ μεγάλου Πατρός καί πρωτοτύπου λειτουργιολόγου ἁγίου Ἰωάννου Χρυσοστόμου, σχετικά μέ τό Ναό. Μιλáει καί γιά τή σεμνότητα, πού πρέπει νά ἐπικρατῆ στόν ἱερό χῶρο, ἀλλά καί ζωγραφίζει τόν ἅγιο οἶκο τοῦ Θεοῦ μέ χαρακτηριστικές εἰκόνες.

Σεμνοί στό Ναό, ὄχι αἰσχρά βλέμματα καί πονηρές σκέψεις.

• Στό Ναό συναγόμαστε γιά νά ἀνυψωθοῦμε διά τῆς προσευχῆς στόν οὐρανό. Εἰκονίζουμε τά χερουβείμ. Ἄλλοίμονο σ' ὅποιον σκανδαλίζει καί μέσα στό ναό! Ἐαναγκάζεται ὁ ἅγιος Πατέρας νά φωνάξῃ καί νά πῆ μιά βρώμικη λέξι: Τί τό περάσατε ἐδῶ μέσα; **Πορνεῖο;**

—*Κυρία μου, πῶς ἦρθες ἔτσι ἄσεμνα ντυμένη μέσα στό φοβερό οἶκο τοῦ Θεοῦ; Δέν αἰσχύνεσαι; Ἄλλά καί σύ ὁ ἄντρας, πρόσεχε τά μάτια σου. Ἐάν μιά φορά ἁμαρτάνουν τά μάτια σου ἔξω ἀπό τό Ναό, χίλιες φορές ἁμαρτάνουν μέσα στό ναό, ὅταν περιεργάζεσαι κάλλη γυναικῶν.*

• Τά ἀρχαία χρόνια στήν πόρτα τοῦ Ναοῦ ἦσαν οἱ **εὐταξίεις** καί οἱ **διακόνισσες**, οἱ εὐλαβεῖς θυρωροί. Ἀπαγόρευαν τήν εἴσοδο σέ ἄσεμνες ἐμφανίσεις. Τώρα ὁ Ναός ἔγινε κοινός τόπος, **ἀγορά** καί παζάρι, καί εἰσέρχονται, ἰδίως τό καλοκαίρι μέ **ἀπρεπή** ἐμφάνισι ἄντρες, ἀλλά κυρίως γυναῖκες. Ἡ ἀσέβεια δέ φτάνει στό ἔπακρο, κατά τήν τέλεσι μυστηρίων, ὅπως **βάπτισις** καί **γάμος**. *«Τί ποιεῖς, ἄνθρωπε; Κάλλη γυναικῶν περιεργάζῃ καί οὐ φρίττεις οὕτως ἐνυβρίζων εἰς τόν ναόν τοῦ Θεοῦ; Πορνεῖον εἶναι σοι δοκεῖ ἢ ἐκκλησία καί τῆς ἀγορᾶς ἀτιμότερα; Ἐν ἀγορᾷ μέν γάρ δέδοικας καί αἰσχύνῃ φανῆναι γυναῖκα περιεργαζόμενος, ἐν δέ τῷ ναῷ τοῦ Θεοῦ, αὐτοῦ τοῦ Θεοῦ διαλεγόμενου σοι καί ἀπειλοῦντος ὑπέρ τούτων, πορνεύεις καί μοιχεύεις κατ' αὐτόν τόν καιρόν;»* (Ε.Π.Ε. 11,800). Μετά φρασις: Τί κάνεις, ἄνθρωπε; Περιεργάζεσαι τά κάλλη τῶν γυναικῶν καί δέν φρίττεις πού προβαίνεις σ' αὐτοῦ τοῦ εἶδους τίς ἁμαρτίες μέσα στό ναό; Γιά πορνεῖο τήν πέρασες τήν ἐκκλησία καί ἀτιμότερη ἀπό τήν ἀγορά; Ἐξω μέν στό δρόμο φοβᾶσαι καί ντρέπεσαι νά φανῆς ὅτι περιεργάζεσαι μιά γυναῖκα, ἐνῶ στό ναό τοῦ Θεοῦ, τήν ὥρα μάλιστα πού σου μιλáει ὁ Θεός καί σέ ἀπειλεῖ, πορνεύεις καί μοιχεύεις;

• Δέν ὑπάρχει δέ ὁμιλία τοῦ Χρυσοστόμου, ὅπου δέν καυτηριάζεται ὁ μάταιος **καλλωπισμός** τῶν γυναικῶν, μέ χρυσᾶ κοσμήματα. Τί θά ἔλεγε σήμερα, ὅταν κάποτε βάζουμε καί κυρίες τάχα τοῦ φιλοπτώχου, βαμμένες καί «σπατουλαρισμένες», ὄντως κινητά κοσμηματοπωλεῖα, νά βγάλουν τό δίσκο, μέ πενηντάλεπτα καί εἰκοσάλεπτα ὑπέρ τῶν φτωχῶν;

—*Ρίξε, κυρά μου, στό δίσκο τά χρυσαφικά πού φορᾶς!*

«Προσέρχῃ δεομένη τοῦ Θεοῦ καί περίκεισαι χρυσία καί ἐμπλέγματα; Μή γάρ χορεῦσαι ἤλθες; Μή γάρ γάμων μεθέξουσα; Μή γάρ εἰς πομπήν παρεγένου; Ἐλθες παρακαλέσαι, δεηθῆναι ὑπέρ ἁμαρτημάτων, ἐντευξομένη ὑπέρ ὧν προσέκρουσας, αἰτουμένη τόν Δεσπότην, ἵλεων καταστήσουσα αὐτόν. Τί κοσμεῖς σεαυτήν;» (Ε.Π.Ε. 23,248). Μετά φρασις: Ἐρχεσαι νά προσευχηθῆς στόν Θεό καί φορᾶς τόσα χρυσᾶ καί ἄλλα κοσμήματα; Μήπως νόμισες πῶς πηγαίνεις σέ χοροεσπερίδα ἢ σέ κοσμικούς γάμους ἢ σέ εἰδωλολατρική πομπή; Ἐρθες νά πα-

ρακαλέσης για τὰ ἁμαρτήματά σου, νά μιλήσης στόν Θεό, πού μέ τὰ ἁμαρτήματά σου προσέκρουσες. Ἦρθες νά ζητήσης νά γίνῃ ἵλεως ὁ Δεσπότης Χριστός. Λοιπόν, τί στολίζεσαι;

● Ὁ ἀπόστολος Παῦλος παραγγέλλει στό μαθητή του Τιμόθεο: «Θέλω, οἱ γυναῖκες στήν ἐκκλησία νά εἶναι μέ καταστολή κόσμιο, ὅπως ἀρμόζει σέ γυναῖκες μέ θεοσέβεια» (Α΄ Τιμ. β΄ 10). Καί ὁ Χρυσόστομος, ὅταν ἔβλεπε γυναῖκες μέ κοσμήματα καί στολισμένες μέ ἐπιδεικτική μανία, φώναζε: «Παῦσαι τῆς **μανίας**, γύναι· ἐπί τήν ψυχὴν μετάγαγε τήν τοιαύτην σπουδὴν, ἐπί τήν ἔσω ἐμπρόπειαν» (Ε. Π. Ε. 23,252).

Χωριστά ἄνδρες καί γυναῖκες

Στή σεμνότητα καί καθαρότητα τῶν ματιῶν καί τῶν λογισμῶν συμβάλλει καί ἡ θέσις μέσα στό Ναό. Ἄλλη εἶναι ἡ θέσις τῶν ἀνδρῶν, ἄλλη ἡ θέσις τῶν γυναικῶν. Ὁ καθορισμός αὐτός δέν ἀποτελεῖ διάκρισι ἢ ρατσισμό, ἀλλ' εἶναι μία **τάξις**, (Α΄ Κορ. ιδ΄ 40), πού ἐξασφαλίζει τήν **προσοχή** καί τήν **προσευχή**.

Φυσικά, ἂν θέλῃ κανεῖς νά ἁμαρτήσῃ, ἁμαρτάνει καί ὅταν οἱ γυναῖκες εἶναι διακόσια μέτρα μακριά. Ἀλλά γιά τούς πιστούς ἡ διασφάλισις τῆς σεμνότητος εἶναι καί αὐτό ἔργο τῆς λειτουργούσης Ἐκκλησίας. «Ἐχοῖν μὲν ἔνδον ἔχειν τό τεῖχος τό διεῖργον ὑμᾶς τῶν γυναικῶν, ἐπειδὴ δέ οὐ βούλεσθε, ἀναγκαῖον ἐνόμισαν εἶναι οἱ πατέρες, κἂν ταῖς σανίσιν ὑμᾶς ταύταις διατειχίσαι. Ὡς ἔγωγε ἀκούω τῶν πρεσβυτέρων, ὅτι τό παλαιόν οὐδέ ταῦτα ἦν τά τεῖχια» (Ε.Π.Ε. 11,800-802).
Μετὰ φρασις: Θά ἔπρεπε μέσα σας νά εἶχατε τό τεῖχος, πού νά ἐμποδίζῃ νά βλέπετε πονηρά τίς γυναῖκες. Ἐπειδή ὁμως δέν θέλετε, οἱ πατέρες θεώρησαν ἀναγκαῖο, ἔστω καί μέ διαχωριστικές σανίδες, νά σᾶς χωρίζουν ἀπό αὐτές.

Ἐξω οἱ βέβηλοι

Ὁ Κύριός μας, ὁ πρᾶος καί ταπεινός, πῆρε ἐν τούτοις τό φραγγέλιο καί ἔβγαλε ἔξω ἀπό τό Ναό ὅσους τόν εἶχαν μετατρέψει σέ ἐμποροπανήγυρη.

—Κάνατε τό σπίτι τοῦ Πατρός μου ἀπό οἶκο προσευχῆς, οἶκο ἐμπορίου (Ἰωάν. β΄ 16). **Ἐξω!**

Τό ἴδιο φωνάζει καί ὁ ἱερός Πατήρ: «Οὐ δύνασαι σιγᾶν ἐν ἐκκλησίᾳ; Οὐκοῦν ἔξιθι, ἵνα μή καί ἑτέροις γένη βλάβη» (Ε.Π.Ε. 18α,522) — «Προλέγω καί λαμπρᾶ βοῶ τῇ φωνῇ· Εἴ τις μετά τήν παραίνεσιν καί διδασκαλίαν ἐπί τήν παράνομον τῶν θεάτρων αὐτομολήσειε λύμην, οὐ δεξομαι αὐτόν εἶσω τουτωνί τῶν περιβόλων, οὐ μεταδώσω μυστηρίων. Ὡσπερ οἱ ποιμένες τά ψώρας ἐμπεπλησμένα πρόβατα τῶν ὑγαινότων ἀπείργουσιν, οὕτω ἐργάσομαι κἀγώ. ... Πολλῶ γάρ βέλτιον ἐνταῦθα λυπηθέντας ὑμᾶς ἐξελέσθαι τῆς μελλούσης κρίσεως, ἢ ρήμασι χαρισάμενον μεθ' ὑμῶν κολασθῆναι τότε» (Ε.Π.Ε. 31,326).

Μετὰ φρασις: Σᾶς τό προλέγω καί φωνάζω δυνατά: Ὅποιος ὕστερα ἀπό τέτοια διδασκαλία καί παραίνεσι θά τό σκάσῃ καί θά πάῃ στή διαφθορά τῶν θεάτρων, δέν θά ξανάρθῃ ἐδῶ. Δέν θά τοῦ μεταδώσω τά ἄχραντα Μυστήρια. Ὅπως οἱ βοσκοί τά πρόβατα, πού εἶναι γεμᾶτα ψώρα, τά ἀπομακρύνουν ἀπό τά ἄλλα, ἔτσι θά κάνω κι ἐγώ... Εἶναι πολύ καλύτερα νά σᾶς στενοχωρῶ ἐδῶ στή γῆ καί νά σᾶς λυτρώσω ἀπό τή μελλοντική καταδίκη, παρά νά σᾶς εὐχαριστήσω μέ τά λόγια μου καί νά τιμωρηθῶ μαζί σας.

Γνωριμία μέ τόν ΠΑΥΛΟ

ΠΡΟΣ ΡΩΜΑΙΟΥΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗ Ἐσβεῖς καί ἀσχήμονες

Ρωμ. γ' 14-20

Γλῶσσα ἀρᾶς καί πικρίας (στ. 14)

Ἐνῶς ἡ γλῶσσα τῶν διεφθαρμένων καί διεστραμμένων, τῶν ἀπατεώνων, ὄλο καί ἀκονίζεται καί συνεχῶς παράγει ψέμα καί δολοφονεῖ τόν ἀληθινό λόγο, τήν πραγματικότητα, ἡ γλῶσσα, δυστυχῶς, τῶν λεγομένων εὐσεβῶν εἶναι σιωπῶσα. Κλειστό τό στόμα τῶν εὐσεβῶν, ὅταν τῶν ἀσεβῶν «δίνει καί παίρνει». Δέν ὑπάρχει γλῶσσα ν' ἀντιπαθῆ στή γλῶσσα - δηλητήριο. Δέν ὑπάρχει σθεναρός ἀντίλογος στό σερβίρισμα τοῦ ψεύδους.

Ἐπιμένει πολύ στό θέμα τῆς γλώσσας ὁ ἀπόστολος Παῦλος, ἀφοῦ ἡ γλῶσσα ἐκσφενδονίζει δηλητήριο ὄχι μόνο κατά τῶν ἀνθρώπων, ἀλλά καί κατά τοῦ Θεοῦ. Ἡ βλασφημία εἶναι προσπάθεια νά δυσφημισθῆ ὁ Θεός. «Ὡν τό στόμα ἀρᾶς καί πικρίας γέμει» (στ. 14). Κατάρα, ἀντί εὐλογία. Λόγια πρόστυχα, πικρά, καί κατά τοῦ Θεοῦ καί κατά τῶν ἀνθρώπων.

• Ἐδωσε ὁ Θεός μοναδικό στόν ἄνθρωπο τό προνόμιο τῆς γλώσσας, τοῦ λόγου, τῆς διατυπώσεως διά τῆς γλώσσης τῶν σκέψεών του, τῆς ἐκφράσεως τῶν λογισμῶν καί τῶν ἐσωτερικῶν του ἐπιθυμιῶν καί καταστάσεων. Κι ἐκεῖνος χρησιμοποιεῖ τή γλῶσσα γιά νά βγάλῃ ὅ,τι βρωμερό ἔχει μέσα του. Ὅταν ὁ ὑπόνομος ξεχυθῆ στους δρόμους, δυσσομία θ' ἀναδίδῃ. Ἡ δυσσομία ἀπό τή γλῶσσα τῶν ἀνθρώπων σήμερα ἐγίνε ἀνυπόφορη. Ὁ ὑπόνομος τῆς καρδιάς ξεχύθηκε στους δρόμους. «Ἐκ γάρ τοῦ περισσεύματος τῆς καρδιάς τό στόμα λαλεῖ» (Ματθ. 1β' 34). Τό δέ φοβερό εἶναι, ὅτι ἐν ὀνόματι «τῆς τέχνης γιά τήν τέ-

χνη», αὐτή ἡ δυσσομία γίνεται ποίσις, τραγούδι, κουλτούρα, πολιτισμός!

• «Ὡν τό στόμα ἀρᾶς καί πικρίας γέμει» (στ. 14). Πικρόχολα τά λόγια. Καλό λόγο δέν ἔχει νά πῆ γιά τόν ἄλλον, κι ἄς θεωρῆται καί τῆς Ἐκκλησίας ἄνθρωπος. Ὁ ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ φαίνεται ἀπό τή γλῶσσα. Ἀντί νά εἶναι «μεστί τοῦ θανατηφόρου» (Ἰακ. γ' 8), εἶναι γλῶσσα εὐγενής, προσεκτική, εὐλογημένη. Γλῶσσα, πού δέν ὑποβαθμίζει τόν ἄνθρωπο, ἀλλά τόν ἀνυψώνει. Καί πρό παντός γλῶσσα δοξολογική, γλῶσσα ἀγγελική.

Ἐγκλήματα καί ἀσχημοσύνες (στ. 15-16)

Τό κακό δέν σταματᾶ στά λόγια. Γίνεται καί πράξις. Γέμισε ἡ γῆ ἀπό πράξεις κακότητας, πράξεις ἐκδικήσεως, πράξεις αἰσχρές, πράξεις ἐγκληματικές. Θυμίζει στή συνέχεια ὁ ἀπόστολος Παῦλος στήν πρὸς Ρωμαίους ἐπιστολή τήν ἐκπλήρωσι τῶν προφητειῶν τοῦ προφήτου Ἡσαΐα: «Ὁξεῖς οἱ πόδες αὐτῶν ἐκχέαι αἷμα, σύντριμμα καί ταλαιπωρία ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτῶν» (γ' 15-16). Ἀπόδοσις στήν ἀπλοελληνική: «Τρέχουν γρήγορα τά πόδια τους ὅταν εἶναι γιά φόνο, σύντριμμα καί καταστροφές ἀφήνουν στό διάβα τους».

• Γρήγορα τρέχει τό κακό. Δραστήριοι οἱ στρατευμένοι στήν ἀνηθικότητα καί τό ἐγκλημα. Τό ἀποτέλεσμα; «Σύντριμμα καί ταλαιπωρία ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτῶν» (στ. 16). Ὅλα ἐγίναν ἄνω-κάτω.

• Παντοῦ ἀβεβαιότητα. Γύρω μας ἐρείπια καί σύντριμμα. Θεσμοί ἔχουν ξευτελισθῆ. Δεσμοί ἔχουν καταλυθῆ. Φιλίες ἔχουν προδοθῆ.

Ἠθικές ἀξίες ἔχουν κατασυκοφαντηθῆ. Ὅλα συντρίμμα.

● Ἐκεῖνο, πού περισσότερο ἀπό τὰ ἄλλα στίς ἡμέρες μας ἐκπληρώνεται, εἶναι τό «Ὁξεῖς οἱ πόδες αὐτῶν ἐκκέει αἶμα» (στ. 15). Δηλαδή, τρέχει ταχύτητα σήμερα τό κακό. Μεταδίδεται ἀστραπαῖα. Ἰδίως μέ τὰ μέσα μαζικῆς ἐνημερώσεως. Ὅλα τὰ μέσα τῆς τεχνολογίας τείνουν νά γίνουν φονικά καί πορνικά μέσα γιά τήν ἐξάπλωσι τοῦ κακοῦ.

Φαντασθῆτε ἓνα ἠφαιστειο νά ἐκσφενδονίζη λάβα, πού νά τρέχη μέ ταχύτητα πολλῶν χιλιομέτρων τήν ὥρα καί νά καλύπτει μέ τί φωτιά του ὅλο τό φλοιό τῆς γῆς. Αὐτό εἶναι τό κακό σήμερα. Κατακλυσμιαῖο. Ἀσυγκράτητο. Μεταδοτικό. Καί γι' αὐτό, ἐπειδή «πουλάει», προβάλλεται παντοῦ. Πρέπει νά ξεσπάσῃ τρομερό σκάνδαλο, γιά νά ξυπνήσουν μερικές ἀδούλωτες συνειδήσεις καί νά φωνάξουν. Ἀλλά καί πάλι, σέ λίγο τό σκάνδαλο σκεπάζεται. Καί τό κακό συνεχίζει τό ξέφρενο τρέξιμό του.

Χωρίς φόβο Θεοῦ (στ. 17-18)

Ὅταν τό ἔγκλημα καί ὁ πόλεμος, ἡ διαστροφή καί ἡ φιλαργυρία παντοῦ ἐπικρατοῦν καί στό βωμό τους θυσιάζονται τὰ πάντα, τότε εἶναι φυσικό νά μὴν ὑπάρχη εἰρήνη. «Καί ὁδὸν εἰρήνης οὐκ ἔγνωσαν» (στ. 17) Μετάφρασις: «Καί οὔτε κἄν ξέρουν τί θά πῆ εἰρήνη». Οἱ ἄνθρωποι ἀλληλοσπαράσσονται. Ἀλλά καί μέσα του ὁ ἄνθρωπος δέν ἔχει εἰρήνη. Ἡ ἁμαρτία ταραζει καί τή θάλασσα τῆς ψυχῆς μας καί τή θάλασσα τῆς κοινωνίας μας.

● Καί ἡ αἰτία ὄλων αὐτῶν τῶν κακῶν ποιά εἶναι; Οἱ ἀναλυτές τοῦ κοινωνικοῦ κακοῦ, τῆς κοινωνικῆς σαπίλας, μιλάνε γιά διαφόρους οικονομικούς, κοινωνικούς, ψυχολογικούς, κ.λπ. παράγοντες, πού ἐπιτείνουν τήν ἐξαρσι τοῦ ἐγκλήματος καί τῆς διαστροφῆς. Ὅταν π.χ. παρουσιασθῆ, ἢ μᾶλλον ἀποκαλυφθῆ στὸν τύπο καί τὰ μέσα μαζικῆς ἐνημερώσεως ἓνα φρικτό ἠθικό καί κοινωνικό σκάνδαλο, ὅπως προσφάτως κρούσματα παιδερασίας, οἱ διάφοροι «κοινωνιολόγοι» μιλάνε γιά παράγοντες, πού κρύβονται πίσω ἀπό τὰ σκοτεινὰ κυκλώματα. Καί κανένας βεβαίως δέν ἀμφιβάλλει, ὅτι ἔχουμε κυκλωθῆ ἀπό τὰ... κυκλώματα, ὅτι τό

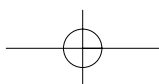
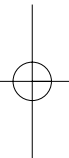
κακό εἶναι πλέον ὀργανωμένο, ὅτι πίσω ἀπό τήν ποικίλη διαφθορά καί τὰ ἐγκλήματα κρύβονται τεράστια οικονομικά συμφέροντα.

● Ἀλλ' ὅλα αὐτά εἶναι ἀποτελέσματα τῆς μᾶς αἰτίας. Ὅταν ὁ πρῶτος κρίκος σπάσῃ, τότε ὅλος ὁ πολυέλαιος πέφτει καί γίνεται συντρίμμα. Ὁ πρῶτος κρίκος, πού ἤδη ἔχει σπάσει, εἶναι ὁ φόβος τοῦ Θεοῦ. Ὅποιος δέν φοβᾶται τό Θεό, εἶναι ἀδίστακτος στό κακό. Ὅποιος ἢ συνειδησις δέν φρενάρεται ἀπό τό φόβο τοῦ Θεοῦ, αὐτοῦ τό χέρι μπορεῖ νά κἀνῃ καί τό μεγαλύτερο ἔγκλημα. Ἔτσι λέει ὁ Παῦλος, συνεχίζοντας τήν ὑπενθύμισι τοῦ προφητικοῦ λόγου (Ἦσ. νθ' 7-8): «Οὐκ ἔστι φόβος Θεοῦ ἀπέναντι τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν» (στ. 18) Ἀπόδοσις σπίν ἀπλοελληνική: «Ζοῦν χωρὶς φόβο Θεοῦ». Ὁ ἄνθρωπος ἔχει μπροστά του πάντοτε τό Θεό. Ἐργάζεται «κατ' ἐνώπιον Θεοῦ». Συγκρατεῖται ἀπό τό φόβο τοῦ Θεοῦ. «Μέ βλέπει ὁ Θεός!» «Πῶς ποιήσω τό πονηρόν τοῦτο καί ἁμαρτήσομαι ἐναντίον τοῦ Θεοῦ μου;» (Γεν. 39,9). Ἡ σκέψις, ὅτι ὅλα τὰ πράττουμε κάτω ἀπό τὰ μάτια τοῦ παντεπόπτου Θεοῦ, αὐτή ἀνακαλεῖ σπίν ἠθική τάξι κάθε ἐπανάστασι τοῦ παλαιοῦ ἀνθρώπου, πού κρύβεται μέσα μας.

Ἐξέλιπε ὁ φόβος τοῦ Θεοῦ. Ἀσυγκράητοι οἱ ἄνθρωποι. Δύναμις ἀνθρωπίνη δέν μπορεῖ νά θέσῃ φραγμό.

Ἵπόλογοι (στ. 19-20)

Ὅλα τὰ κακά, πού ἀπαρίθμησε ὁ ἀπόστολος Παῦλος, δέν εἶναι ἀπό κανένα βιβλίο ἀρχαίου συγγραφέως, πού περιγράφει τίς βρωμερότητες καί ἀθλιότητες τῶν εἰδωλολατρῶν. Εἶναι παρμένα ἀπό κείμενα τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης καί ἀναφέρονται σέ ἀνθρώπους τοῦ νόμου. Ἦρωες ὄλων τῶν ἐπαισχύντων πράξεων καί λόγων, ἄνθρωποι, πού, ὑποτίθεται, ἀνῆκαν σπὴ θρησκεία τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ, Ἰουδαῖοι τῆς «περιτομῆς». Καί γιατί τὰ ἀναφέρει ὁ Παῦλος; Ὅχι, ὅπως εἶπαμε, γιά νά ἐκθέσῃ τοὺς Ἰουδαίους. Ἀλλωστε ἀνωνύμως μιλάει. Ἀλλά γιά νά παρουσιάσῃ καί τοὺς Ἰουδαίους ὑποδίκους καί ἀναπολογήτους ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ. Γι' αὐτό σημειώνει, σάν τελειώνει τήν περιγραφή τῶν κακῶν: «Οἶδαμεν δέ ὅτι ὅσα ὁ νόμος

λέγει τοῖς ἐν τῷ νόμῳ λαλεῖ, ἵνα πᾶν στόμα φραγῆ καὶ ὑπόδικος γένηται πᾶς ὁ κόσμος τῷ Θεῷ (στ. 19) Μετάφρασις: «Ξέρουμε πῶς ὅσα λέει ὁ Νόμος ἰσχύουν γιὰ ὅσους ζοῦν κάτω ἀπὸ τὴν ἐξουσία τοῦ Νόμου. Καὶ τὰ παραπάνω τὰ λέει γιὰ νὰ κλείση κάθε στόμα. Καὶ γιὰ νὰ ἀποδειχθῆ ὅτι ὅλη ἡ ἀνθρωπότητα εἶναι ὑπόδικη ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ».

● Στὴν πίστι θέλει νὰ τοὺς ὀδηγήσῃ μὲ ὅσα γράφει ὁ ἀπόστολος Παῦλος. Στὴ σωτήρια πίστι τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἄλλ' αὐτό πρέπει νὰ τὸ ζητήσουν μόνοι. Νὰ αἰσθανθοῦν τὴν ἀνάγκη. Καὶ θὰ τὴν αἰσθανθοῦν, ὅταν διαπιστώσουν, ὅτι τὸ ἀδιέξοδο τοῦ νόμου ὀδηγεῖ στὸν Χριστό. Καὶ ἡ Παλαιὰ Διαθήκη ὀδηγεῖ στὴν Καινή. Λέει σχετικὰ ὁ ἱερός Χρυσόστομος:

«*Ταῦτα λέγει (ὁ Παῦλος), ἵνα τῇ πίστει προοδοποιήσῃ πάλιν ὁ νόμος. Τοσαύτη τῆς Παλαιᾶς πρὸς τὴν Καινὴν ἡ συμφωνία, ὅτι καὶ αἱ κατηγορίαι καὶ οἱ ἔλεγχοι διὰ τοῦτο πάντως ἐγένοντο, ἵνα λαμπρά παρά τοῖς ἀκούουσιν ἀνοιγῆ τῆς πίστεως ἡ θύρα... “Ἴνα πᾶν στόμα φραγῆ”. Τὴν ἀναίσχυτον αὐτῶν καὶ δυσκᾶθεκτον μεγαληγορίαν δηλῶν, καὶ τὴν μετὰ ἀκριβείας ἐπιστομιζομένην αὐτῶν γλῶττιαν καθάπερ γὰρ ρεῦμα ἀφόρητον, οὕτως αὕτη ἐφέρετο, ἀλλ' ἐνέφραξεν αὐτὴν ὁ προφήτης*» (Ε.Π.Ε. 16β,510).

Μετὰ φρασις: Τὰ λέγει αὐτά, γιὰ νὰ προτοιμάσῃ ὁ νόμος τὸ δρόμο πρὸς τὴν πίστι. Τόσο μεγάλη εἶναι ἡ συμφωνία τῆς Παλαιᾶς πρὸς τὴν Καινὴ Διαθήκη, ἀφοῦ καὶ οἱ κατηγορίες καὶ οἱ ἔλεγχοι γι' αὐτὸ βέβαια ἔγιναν, γιὰ ν' ἀνοιχθῆ μὲ λαμπρότητα ἡ πόρτα τῆς πίστεως σ' αὐτούς, πού τὸν ἀκοῦνε (τὸ νόμο)... «Γιὰ νὰ κλείση κάθε στόμα». Ὑποδηλώνει ἐδῶ τὴν ἀδιάντροπη καὶ ἀσυγκράτητη καυχσιολογία τῶν Ἰουδαίων ὅσα κι ἂν ἰσχυρίζονται, ἀποστομώνονται πέρα γιὰ πέρα. Διότι ἡ γλῶσσα τους ἔτρεχε, ὅπως τρέχει ἓνα ὀρμητικὸ ποτάμι. Τὴν ἔφραξε ὁ προφήτης.

● Ὑπόδικοι εἴμεθα. Τί καυχώμεθα; Τουλάχιστον ἄς διαπιστώσουμε τὴν ἀδυναμία μας. Καὶ τὴν ἀδυναμία μας τὴν διαπιστώνουμε μὲ βάσι τὸ νόμο. Θὰ μᾶς πῆ σέ ἄλλα σημεῖα τῆς Ἐπιστολῆς ὁ Παῦλος γιὰ τὴν χρησιμότητα τοῦ νόμου. Ἐδῶ ἀπλῶς μᾶς θυμίζει, ὅτι μὲ

τὸ νόμο ἔχουμε γνῶσι τῆς ἁμαρτίας. Γι' αὐτό καὶ λέγει στή συνέχεια: «Διότι ἐξ ἔργων νόμου οὐ δικαιωθήσεται πᾶσα σὰρξ ἐνώπιον αὐτοῦ· διὰ γὰρ νόμου ἐπίγνωσις ἁμαρτίας» (στ. 20). Μετάφρασις: «Μέ τὰ ἔργα, πού ἐπιβάλλει ὁ Νόμος, κανένας δέν μπορεῖ νὰ δικαιωθῆ. Τὸ μόνο, πού καταφέρει μὲ τὸν Νόμο, εἶναι νὰ συνειδητοποιήσῃ τὴ δύναμι τῆς ἁμαρτίας».

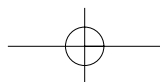
● Τὰ ἔργα τοῦ νόμου, ὅσα κι ἂν ᾦσαν, δέν εἶχαν τὴ δυνατότητα νὰ προσφέρουν τὴ δικαίωση, τὴν ἄφεσι τῶν ἁμαρτιῶν, τὴ σωτηρία, τὴν αἰώνιο ζωή. «Διότι ἐξ ἔργων νόμου οὐ δικαιωθήσεται πᾶσα σὰρξ ἐνώπιον αὐτοῦ» (στ. 20). Εἶναι τόσα πολλά ἐκεῖνα, πού δέν ἔκαναν οἱ Ἰουδαῖοι, μπροστά σ' ἐκεῖνα τὰ καλά πού ἔπρατταν, ὥστε ἡ δικαίωσις δέν μπορούσε νὰ ἔλθῃ ἀπὸ τὰ ἔργα τοῦ νόμου.

Τότε γιατί δόθηκε ὁ νόμος; Τοὺς ἄλλους λόγους θὰ τοὺς ἐξηγήσῃ σέ ἄλλα σημεῖα. Ἐδῶ ἀναφέρει ἓνα λόγο: «Διὰ νόμου ἐπίγνωσις ἁμαρτίας» (στ. 20).

● Ἄν δέν ὑπῆρχε ὁ πόνος, δέν θὰ γνωρίζαμε τὴν ἀσθένεια, πού κατατρώγει τὸ σῶμα μας. Ὁ πόνος δέν μᾶς σώζει, ἀλλὰ μᾶς εἰδοποιεῖ. Μᾶς κάνει νὰ συνειδητοποιήσουμε τὴν ἀδυναμία μας. Μᾶς ἀναγκάζει νὰ τρέξουμε σέ ἀναζήτησι ἱατροῦ, φαρμάκου, ἱατρείου, θεραπείας.

Αὐτό κάνει καὶ ὁ νόμος. Κεντᾶ τὴ συνείδησι. Γνωρίζουμε διὰ τοῦ νόμου, ποιά εἶναι ἡ παράβασίς μας, ποιά ἡ ἁμαρτία μας, πού σάν πληγὴ κατατρώγει τὴν ψυχὴ, κάποτε καὶ τὸ σῶμα μας. Καὶ μόνο γι' αὐτὴ τὴν ἐπίγνωσιν εἶναι εὐεργέτης ὁ νόμος. Δέν μᾶς θεραπεύει ὁ ἴδιος. Δέν μᾶς δικαιώνει, δέν μᾶς σώζει. Μᾶς ὀδηγεῖ ὅμως σέ ἀναζήτησι τοῦ ἱατροῦ, πού εἶναι ὁ Χριστός· τοῦ φαρμάκου, πού εἶναι τὸ αἷμα τοῦ Χριστοῦ· τοῦ ἱατρείου, πού εἶναι ἡ Ἐκκλησία.

Δ.Γ.Α.

Ἐλεύθεροι

ΣΧΟΛΙΑΣΜΟΙ

Γιατί χάσαμε τόν κόσμο;

Όταν χάνουμε τόν κόσμο, χανόμαστε καί μεῖς. Ἄφοῦ χωρίς τόν κόσμο δέν θά σωθοῦμε. Θά σωθοῦμε χωρίς ἀγάπη στόν κόσμο; Χωρίς προσφορά στόν κόσμο; Χωρίς νά σερβίρουμε Χριστό στόν κόσμο; Ὁ Κύριος εἶπε: «Πορευθέντες εἰς τόν κόσμον ἅπαντα, κηρύξατε τό εὐαγγέλιον πάσῃ τῇ κτίσει» (Μάρκ. ιστ' 15).

Δέν θά πᾶτε γιά νά ἐκπολιτίσετε τόν κόσμο. Θά πᾶτε, γιατί πεινάει ὁ κόσμος.

- Τό εὐαγγέλιο εἶναι τροφή καί μεταστροφή.

- Τό εὐαγγέλιο εἶναι τροπή καί μετατροπή.

Ὁ κόσμος πρέπει νά ξανακερδηθῆ. Ἡ μπαίνεις μέ τόν κόσμο στό ἀεροπλάνο καί ἀνεβαίνεις ψηλά, ἢ κλείνεις μέ τόν κόσμο στό σαπιοκάραβό του καί καταποντίζεσαι μαζί του.

Ὁ κόσμος πρέπει νά ἀλλάξῃ. Καί μπορεῖ, ὅταν ἐμεῖς τοῦ δώσουμε τή Ζωή τῆς ζωῆς. Εἶναι ὁ Ἰησοῦς Χριστός τῆς ἀλλαγῆς. Ὁ Ἰησοῦς Χριστός τῆς μεταμορφώσεως.

- Ὁ κόσμος πρέπει ν' ἀλλάξῃ. Καί θά ἀλλάξῃ, ἂν ἀλλάξῃ τροφή. Θά ἀλλάξῃ, ἂν προσέξῃ τήν τροφή του. Ἄν ὅλοι προσέχουμε τί μᾶς σερβίρουν. Ὁχι μόνο ὑλικά, ἀλλά κυρίως πνευματικά, ἀφοῦ καί τά μάτια τῶνε καί τά αὐτιά τῶνε καί ἡ καρδιά τῶνε καί τό μυαλό τῶνε!

Τῶνε ὅσα σερβίρει ὁ κόσμος, ἰδίως στά τηλεοπτικά καί ψηφιακά του τραπέζια.

Τῶνε κοπριές καί γινόμαστε ζῶα. Τῆς μυθικῆς Κίρκης τό ραβδάκι εἶναι ἠλεκτρονικό πλέον. Ἀλλαγῆ γιά ἕναν ὕλιστικό κόσμο σημαίνει: Ἀποκτήνω-

σις τῶν ἀτόμων. Ὑλη καί ἰλύς. Λάσπη καί βρωμιά.

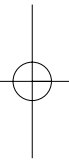
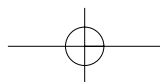
- Ἄν ἀλλάξῃ τροφή, θά μεταβληθῆ: ἀπό μᾶζα σέ κοινωνία, ἀπό πτῶμα σέ σῶμα, ἀπό σῆψι στά ὕψη. «Γεύσασθε καί ἴδετε...» (Ψαλμ. λγ' 9).

Οἱ ἀπόντες τῶν Χριστουγέννων

Ή καί πάλι ἀπαγορεύσαμε στόν Οὐρανό νά χτυπήσῃ χαρμόσυνες καμπάνες τά Χριστούγεννα. Οἱ ἄγγελοι ἀπέσυραν τή χορωδία τους καί δέν ἔψαλαν τόν ἐπίκαιρο ὕμνο τους. Γιατί; Γιατί τίς ἀπουσίες τῆς γιορτῆς τῶν Χριστουγέννων, πού φυσικά ἦσαν πολύ περισσότερες ἀπό τίς παρουσίες. Ἀπουσίασαν πολλοί καί ἀπό τό εὐχάριστο τραπέζι τῆς Χριστουγεννιάτικης λειτουργίας καί ἀπό τό τραπέζι τῆς καθιερωμένης οἰκογενειακῆς πανδαισίας. Ἀπόντες; Ἀναρίθμητοι κοντεύουν νά γίνουν.

- Δέν ἐννοοῦμε τόσο τοῦς ἀπόντες, πού ἡ πνευματική τους ψυχρότητα δέν τοῦς ἄφησε νά πλησιάσουν τό Θεῶμα! Αὐτοί τά Χριστούγεννα τά ξέρουν μόνο ὡς διασκέδασι, φαγητά, διακοπές καί ταξίδια. Ἀδιάφοροι παντελῶς γιά τήν ἐπίσκεψι τοῦ Οὐρανοῦ, γιά τή Σάρκωσι τοῦ Θεοῦ, γιά τό ὑπερθέαμα τῆς θεϊκῆς Ἀγάπης, γιά τό Μυστήριο τῆς ἀνθρώπινης σωτηρίας. Χριστούγεννα γι' αὐτούς εἶναι ἡ κατανάλωσις καί τό νά εἰρωνεύωνται τό Μεγάλο Γεγονός.

- Οὔτε ἐννοοῦμε τόσο τοῦς ἄλλους ἀπόντες, ἐκείνους πού τά πόδια τους ἴσως συρθοῦν γιά λίγο σ' ἕνα ναό, γιά τό ἀναμμα μᾶς λαμπάδας, μά στήν ψυχή τους ἔχει σβῆσει ὁ θαυμασμός τῶν μάγων καί ἡ θέλησίς τους δέν μπορεῖ νά γονατίσῃ στό σπήλαιο τῆς Ἀπειρης Ἀγάπης.

• Ούτε έννοοῦμε φυσικά τούς φτωχοὺς ἀδελφούς μας, πού δέν εἶχαν τήν εὐκαιρία νά παρακαθίσουν σέ ἑορταστικό χριστουγεννιάτικο τραπέζι.

• Ἐννοοῦμε τούς ἄλλους, τούς πολλούς, τίς ἑκατοντάδες χιλιάδες ἀνθρώπινες ὑπάρξεις, πού τούς ἀπαγορεύσαμε νά γιορτάσουν Χριστούγεννα. Ὁ Χριστός, τό Βρέφος τῆς Παρθένου δέν βρῆκε κατάλυμα εὐπρεπές σέ σπίτι ἢ σέ πανδοχεῖο, ἀλλά τουλάχιστον βρῆκε μιὰ σπηλιά νά γεννηθῆ. Οἱ ὑπάρξεις αὐτές, πού ἀναφερόμαστε, εἶναι τὰ ζωντανά βρέφη, οἱ μικροί Χριστοί, πού βρέθηκαν στό σπήλαιο, μά δέν γεννήθηκαν!!!

Σπήλαιο ἢ μητρική ὑπάρξις. Μά κάλεσαν σκληροί καί ἀπαίσιοι γονεῖς τόν Ἡρώδη, νά ἔρθῃ ἐπειγόντως, προτοῦ ν' ἀνοιξῆ τό σπήλαιο. Νά φέρῃ μαζί του τό μαχαίρι καί νά σφάξῃ τὰ βρέφη τους.

• Ραχήλ, κλαῖς τὰ παιδιά σου! Ἑλλάδα, κλαῖς τὰ βρέφη σου, πού δέν τὰ ἄφησαν νά γεννηθοῦν, ἀλλά τὰ κατέσφαξαν μέ τὰ κοφτερά ἐργαλεῖα τῶν ἐκτρώσεων. Ἐκκλησία, κλαῖς τὰ παιδιά σου, πού θά μπορούσαν σάν ἀγγελοῦδια νά ἐνώσουν τίς φωνές τους στά κάλαντα καί στους χριστουγεννιάτικους ὕμνους, μά δέν τὰ ἄφησαν οἱ ἄστοργοι γονεῖς καί οἱ ἐγκληματίες γιαιοκτοῦντες.

• Ὅλα τᾶχει ἡ σύγχρονη κοινωνία, τὰ παιδιά τῆς λείπουν. Τά 250.000 παιδιά, πού κάθε χρόνο ὁ Ἡρώδης τῶν ἐκτρώσεων φονεῖ, αὐτά τὰ παιδιά ἀρπάζουν τό σχοινί τῆς χριστουγεννιάτικης καμπάνας καί τήν χτυπᾶνε πένθιμα, μπάς καί ξυπνήσουν οἱ ἔνοχες συνειδήσεις.

• Καταδικάζουμε τό τρομοκρατικό χτύπημα σέ ἓνα τηλεοπτικό κανάλι. Μά ποιός θά καταδικάσῃ τή βόμβα στό σπήλαιο τῆς Βηθλεέμ, πού σκοτώνει τό παιδί; Πότε τό ἔθνος θά ξεσηκωθῆ ἐναντίον τοῦ κράτους, πού ἔχει σύνθημα: «Σκοτώνετε ἐλεύθερα τὰ βρέφη σας!»; Πότε ἡ Ἐκκλησία θά σταματήσῃ τήν ὑποκρισία νά ψάλλῃ τό «Χριστός γεννᾶται», ἐνῶ ὁ Χριστός, τό παιδί, τό κνοφορούμενο βρέφος, δέν γεννᾶται;

• Παιδιά, ἀγγελοῦδια τῶν ἐκτρώσεων, σεῖς στόν Οὐρανό γιορτάζετε ὡς μάρτυρες. Ἐμεῖς στή γῆ ὡς ἔνοχοι ζητᾶμε τούς ἀπόντες!

Ἄσυλο γιά παραβατικότητες!

Πρίν ἀπό 44 χρόνια ἐγινε ἐξέγερσις στό Πολυτεχνεῖο Ἀθηνῶν. Πρέπει ὅπωςδήποτε κάθε χρόνο στίς 17 Νοεμβρίου νά γίνωνται βανδαλισμοί στά κτήρια τῶν Ἀνωτάτων Σχολῶν, νά καίγονται τὰ πάντα, νά «ἀσφαλίζονται» ὅλα τὰ ἀναρχικά στοιχεῖα καί οἱ πάσης μορφῆς κουκουλοφόροι μέσα στά πανεπιστημιακά ἰδρύματα, καί ἀπό ἐκεῖ νά ἐκσφενδονίζονται «μολότωφ» ἐναντίον τοῦ ἐχθροῦ!

Ποιός ὁ ἐχθρός; Οἱ ἀστυνομικοί, πού ἔχουν ὀρισθῆ φύλακες τῆς τάξεως! Ποιός ὁ ἐχθρός; Τά ἐπιστημονικά ἐργαστήρια! Ποιός ὁ ἐχθρός; Ὁ φιλήσυχος λαός! Ποιός ὁ ἐχθρός; Τά καταστήματα καί τὰ ὀχήματα τῶν γύρω περιοχῶν, πού πρέπει νά καταστραφοῦν, γιά νά ζήσῃ μιὰ ἄχαρις μνήμη!

• Ἄν μερικοί ἀγωνίστηκαν μέ ἀγνά ἐλατήρια, δέν ἔχουν δικαίωμα τὰ ἄγρια δολοφονικά ἐνστικτα ἀνάνδρων κουκουλοφόρων νά προσβάλλουν τή μνήμη τους μέ ἀσύλληπτους βανδαλισμούς.

ΙΩΑΝΝΗΣ ὁ ΒΑΠΤΙΣΤΗΣ

Κωδικός
01-1323

ΜΗΝΙΑΙΟ ΟΡΘΟΔΟΞΟ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ

Ἰδιοκτήτης: Σύλλογος «Ἰωάννης ὁ Βαπτιστής»

Ἐπεύθυνος ἐκδόσεως: Ἄγγελ. Μπότζιου
Χριστοκοπίδου 12 - 105 54 - Ἀθήνα

www.ioannisvaptistis.gr

Τηλέφωνα: 2103212713 & 2109765440

e-mail: info@ioannisvaptistis.gr

Ἐπεύθυνος Τυπογραφείου:

Β. Μπουζάλας, 25 Μαρτίου 124, Περιστερί

Ἐτησία συνδρομή:

Ἐσωτερικοῦ 10 €. Κύπρου 20 €.

Ἐξωτερ.: Εὐρώπης 20 €. Ἀμερικῆς: δολ. 25.

Καναδᾶ καί Αὐστραλίας: δολλάρια 30.

Ἐπιταγές καί ἐπιστολές:

Περιοδικό «Βαπτιστής»

Χριστοκοπίδου 12, 105 54, Ἀθήνα.

Δέν ἔχουν δικαίωμα; Λάθος! Τό δικαίωμα τούς τό δίνει τό λεγόμενο **πανεπιστημιακό ἄσυλο!!!**

● Πρὶν ἀπό μερικά χρόνια σκοτώθηκε σέ διαδήλωσι ἕνας νεαρός. Πρέπει κάθε χρόνο νά καίγεται στή μνήμη του ἡ Ἀθήνα καί ἡ Θεσσαλονίκη (καί ἄλλες πόλεις) καί νά πληρώνουν τή μανία τῶν κουκλοφόρων τά κτήρια τῶν Πανεπιστημίων (μέσα καί ἔξω)! Ποιός παρέχει τό δικαίωμα τῆς φρικτῆς καταστροφῆς; Φυσικά, τό... **ἄσυλο!!!**

● Πρὶν ἀπό λίγο καιρό πέθανε ἕνας νεαρός, αὐτοπροσδιοριζόμενος ὡς ὁμοφυλόφιλος, ὡς χρήστης ναρκωτικῶν, ὡς ἀναρχικός, ὡς ἀντιεξουσιαστής. Πρέπει, λοιπόν, ὁ θάνατός του νά τιμηθῆ μέ πορείες ἀναρχικῶν, πού στό διάβα τους καταστρέφουν τά πάντα!

● Τελικά ἡ **παραβατικότητα** ἔχει νόμιμη ὀμπρέλλα; Τελικά οἱ ναρκομανεῖς καί οἱ **ἔμποροι** τῶν ψυχοφθόρων οὐσιῶν εἶναι καλοδεχούμενοι στίς σχολές τῶν Πανεπιστημίων; Τελικά ὁ **Ρουβίκωνας** ἔχει «ἐλευθέρας» γιά φθορές καί ἀσχήμες παντοῦ, μέχρι καί σέ πρεσβεῖες, καί σέ δικαστήρια, καί σέ ὑπουργεῖα καί στή Βουλή; Θά παρέχουν στά μέλη του στέγη καί γραφεῖα σέ πανεπιστημιακές αἴθουσες, γλυκίσματα καί φαγητά, γιά νά καταλύουν κάθε ἔννοια νομιμότητας; Τελικά ἡ **ἀστυνομία** ἐπιβάλλεται νά παραμένῃ ἀκάλυπτη ἀπό τήν πολιτική, ἡγεσία, καί γι' αὐτό δέν μπορεῖ νά ἐπιτελέσῃ τό καθῆκόν της;

● Καιρός νά ἐπανέλθῃ τό «ἄσυλο» στόν δι' ὃν ἔχει ὀρισθῆ σκοπός.

—Ἄσυλο ὑπάρχει γιά τή **γνώσι**, ὄχι γιά τήν ἐγκληματικότητα.

—Ἄσυλο ὑπάρχει γιά τήν ἐλεύθερη διακίνησι **ιδεῶν**, ὄχι γιά τήν ἀσύδοτη διακίνησι ναρκωτικῶν.

—Ἄσυλο ὑπάρχει γιά τή **μελέτη** καί τή **διδασκαλία**, ὄχι γιά τήν **ἀναρχία** καί τήν **τρομοκρατία**.

—Ἄσυλο ὑπάρχει γιά τούς **φοιτητές σπουδῶν**, ὄχι γιά τούς μπαχαλάκηδες πληρωμένων κυκλωμάτων.

—Ἄσυλο ὑπάρχει γιά τούς **καθηγητές**, ὄχι γιά τούς ἐμπρηστές.

● Τό κράτος δέν εἶναι γιά νά χαϊδεύῃ πάσης φύσεως σκοταδιστικές παραβάσεις. Εἶναι γιά νά ἐπιβάλλῃ τήν τάξι, ὥστε σέ κάθε σχολική καί πανεπιστημιακή... τάξι νά καλλιεργῆται καί νά προοδεύῃ ἡ ἐπιστήμη.

● Οἱ λίγοι τῆς **βίας** νά ἐξαφανισθοῦν (ἀπό τίς κρατικές δυνάμεις) γιά νά κινουῦνται οἱ πολλοί τῆς **ἐλευθερίας!**

Τρομοκρατικό κτύπημα

Τό τρομοκρατικό κτύπημα τῆς νύκτας (16 πρὸς 17 Δεκ. 2018) στό κτήριο τοῦ Φαλήρου, ὅπου στεγάζονται ἡ ἐφημερίδα «**Καθημερινή**» καί ὁ τηλεοπτικός σταθμός **ΣΚΑΪ** ἦταν ἰσχυρό καί ἠχηρό πλήγμα κατὰ τῆς ἐλευθεροτυπίας καί τῆς δημοκρατικῆς πολυφωνίας.

Τό ὅτι δέν θρηνήσαμε θύματα δέν ἀλλοιώνει τή μορφή τῆς σκληρῆς βίας,

Ἐπισκεφθῆτε τό Βιβλιοπωλεῖο μας

Ἐθν. Ἀντιστάσεως (Βασ. Ὀλγας) 103
172 36 Ἅγιος Δημήτριος (Μπραχάμι)
Τηλ. **2109765440**
www.agiosbooks.gr
e-mail: agiosbooks@gmail.com

Θά βρῆτε **βιβλία**:

- Τήν ΑΓ. ΓΡΑΦΗ
- Λειτουργικά καί Ἑρμηνευτικά
- Ἀπολογητικά καί Ἀντιαιρετικά
- Διηγήματα καί Νεανικά-Παιδικά
- Βυζαντ. Μουσικῆς καί Λογοτεχνικά
- Κηρυκτικά-Κατηχητικά Βοηθήματα
- Ὅλα τά βιβλία τοῦ π. Δανιὴλ Ἀεράκη
- **Ἐκκλησιαστικά εἶδη**:
- Εἰκόνες ξύλινες καί σέ χαρτί.

στήν οποία προσφεύγουν οι ιδεολογικά διαφωνούντες.

- Δυστυχώς τό πολιτικό σκηνικό έχει άρχισει νά πυρπολήται και για πρώτη φορά στή χώρα μας παρουσιάζεται τό λεγόμενο **τηλεοπτικό «έμπάργκο»**. Οι μέν έχουν δηλώσει, ότι άπαξιούν τό ΣΚΑΤ και κανένας εκπρόσωπός τους δέν θά δεχτή νά έμφανιστή σέ έκπομπή του. Οι δέ έχουν δηλώσει, ότι στήν ΕΡΤ δέν θά επανεμφανιστή δικός τους εκπρόσωπος. Δέν άπομένει, παρά νά άπαγορευσουν στα περίπτερα οι μέν τίς έφημερίδες τών δέ!

- Δέν είμαστε από εκείνους, πού ικανοποιούμεθα από τήν **ποιότητα** τών τηλεοπτικών καναλιών. Άλλ' ή διαφωνία μας δέν έχει πολιτικά έλατήρια, αλλά συνίσταται στήν άποστροφή μας σέ άνήθικες και **έκφυλες έκπομπές**.

- Καταδικάζουμε φυσικά τήν τρομοκρατική ένέργεια κατά του ΣΚΑΤ, αλλά καταδικάζουμε και τίς ισχυρές **ήλεκτρονικές βόμβες**, πού έκσφενδοούνται από τήν ποικιλώνυμη τηλεόρασι έναντίον τών θεμελιών τής ήθικης και τών οικγενειακών αξιών.

Μία άλλη βόμβα λειτουργεί: Τό **μαστίγωμα τών αισθήσεων**. Δέν πρέπει νά μείνη σπίτι χωρίς νά μολυνθή από τά άντιαισθητικά και αισχρά θεάματα τής τηλεόρασεως και κατ' έπέκτασιν του «ίντερνετ»! Δέν πρέπει νά μείνη προκλητική γύμνια, πού νά μή προβληθή από τίς μικρές οθόνες τής τηλεόρασεως και από τίς πιό μικρές τών κινητών τηλεφώνων!

- Λέγοντας αυτά, δέν σημαίνει, ότι δέν ένώνουμε τή φωνή μας και κατά τής φυσικής βίας και τρομοκρατίας σέ έγκαταστάσεις έφημερίδων και τηλεοπτικών σταθμών.

Συμφωνούμε μέ τή δήλωσι του Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως κ. Βαρθολομαίου: «*Πρόκειται για έπίθεση στήν έλευθεροτυπία, στήν πολυφωνία και στόν πλουραλισμό*». Όπως και μέ τή δήλωσι του Άρχιεπισκόπου Άθηνών κ. Ιερωνύμου: «*Η βία, από όπου και άν προ-*

έρχεται, μόνο άποτροπιασμό προκαλεί. Έκφράζω τή βαθύτατη συμπαραστάσι μου στή διοίκηση και στους εργαζομένους του σταθμού και τής έφημερίδας».

- Η τρομοκρατία και τό έγκλημα δέν είναι **διάλογος**. Είναι ό **μονόλογος** τής σκληρής βίας. Είναι ό **μονόδρομος** τής δικτατορίας. Η **πέννα** του δημοσιογράφου (και μάλιστα του καλού) δέν σπάει μέ τή βόμβα. Η **γλώσσα** τής έλευθέρως έκφράσεως δέν κόβεται μέ σπαθί. Ο **άντίλογος** δέν πνίγεται στό αίμα.

- Άλλ' αυτά δέν σημαίνουν άπρέπεια στήν έκφρασι και άντιδεοντολογία στή δημοσιογραφία. Διότι ύπάρχει και ή **λεκτική βία** και ισχύει και τό «ή γλώσσα κόκκαλα δέν έχει και κόκκαλα τσακίζει».

- Πάντως τό σκληρό τρομοκρατικό κτύπημα για τήν «**Καθημερινή**» υπήρξε ώμή θανατηφόρα βία έναντίον μιās έφημερίδας, μέ τήν όποία μπορεί κανείς νά διαφωνή ένίστε ιδεολογικά, αλλά συνήθως μέ εύπρέπεια έκφράζει άπόψεις, κάποτε και έτερόκλητες.

- Τό νά βγαίνει δέ ύπουργός και ένώ φαίνεται νά καταδικάζη τό τυφλό κτύπημα, στό τέλος νά λέη, «*Δέν τόν θέλουμε τόν ΣΚΑΙ*», αφήνει πολλές ύπόνοιες για ευθύνες και παραλείψεις κυβερνητικών παραγόντων. Και αυτό είναι πολύ άνησυχητικό.

Όσοι μπορούν, άς στείλουν τά 10 ευρώ και για τό 2019

Οί φίλοι αναγνώστες άς στείλουν τή συνδρομή (10 ευρώ) και για τό έτος 2019.

- Στο λογαριασμό:

0026.0236.39.0100353548 EUROBANK.
IBAN: GR 7902602360000390100353548

- Στο λογαριασμό:

123002002008865 ALPHA BANK.
IBAN: GR 120140 1230 1230 0200 2008 865

- Ταχυδρομικά στή διεύθυνσι: «**Βαπτιστής**», **Χριστοκοπίδου 12, 10554, Άθήνα.**

- Του έξωτερικού τό έμβασμα στό όνομα «**Βαπτιστής**» (χωρίς τή λέξι Περιοδικό).

Τηλ.: **2103212713 - 2103212107.**